

ἔδωκεν ἔδωκεν ὅμως τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν παραλάβῃ ἡ ἀμίηντος γραφίς τοῦ Μίμη Γαλάνη καὶ τὸν ἀπαθανατίσῃ ἔδω εἰς τὴν σελίδα ταύτην. Κατὰ τὰ ἄλλα εἶνε καλὸς φίλος, γενναῖος συμπότης καὶ χριστιανὸς ὁρθόδοξος. Διετέλεσε καὶ συνεργάτης τοῦ Ἡμερολογίου. Εἰς τὸν ἀνὰ χείρας τόμον θὰ συναντήσετε δύο - τρεῖς σελίδας του, ὅχι ἀπελπιστικῶς μαλλιαράς! Εἶχε τὸν φιλέκον ἥρωισμὸν νὰ μᾶς παραχωρήσῃ ὁ ἴδιος τὴν γελοιογραφίαν του! 'Εφ' ὧ καὶ εἶνε ἄξιος τριῶν τούλαχιστον ἀκόμη θαυμαστικῶν!!! Τὸν εὐχαριστοῦμεν τοῦ ζητοῦμεν συγγράψων διὰ τὴν ἀδιακριτίαν μας καὶ σφίγγομεν θερμῶς τὴν καλλιτεχνικὴν γείρα τοῦ χαριτωμένου Γαλάνη.

ΤΗΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ ΤΟ ΝΕΡΟ

('Απὸ τὴν Γαλάνην)

ΜΙΑ κοπέλλα λυγερή
τὸ ψηλὸ βουνό διαδαίνει.
ἡ χαρὰ τὴν καρτερεῖ
'ε τ' ἀκρογιάλι ποῦ πηγαίνει.

Καὶ τὸ κάμια εἶνε βαρύ
κ' εἴν' ἡ κόρη θιψασμένη.
βρῆκε βρύση δροσερή,
ηπιε, ἀρρώστησε, πεθαίνει.

Μὰ ἡ φωνὴ της πρὶν νὰ σέύσῃ
καταράστηκε τῇ βρύσῃ.
κι' ἀπὸ κεῖνο τὸν καιρὸ

"Ερμη ἡ βρύσι ἔχει ἀπομείνει
καὶ κανεὶς ποτὲ δὲν πίνει
τῆς Κοπελλας τὸ Νερό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ